

[Astrid Skjoldbo.]

er på hastig vej bort fra, som det fremgår af en redegørelse fra undervisningsministeriet om, at undervisningen i udelte klasser nu hernede omfatter omkring 76 pct. af samtlige skoleklasser på dette trin, skønt loven — sådan som den blev vedtaget i 1958 — også her betragter den delte skole som det normale. Når udvalget alligevel — nogle af os med betænkelighed — tiltræder lovforslagets bestemmelser, er det, fordi vi ikke kan se bort fra, at elevmaterialet deroppe er mere uens end hernede, og fordi skoledirektionen vil være opmærksom på, at dispensation fra denne bestemmelse kan gives, og man nøje vil følge udviklingen og eventuelt i løbet af nogle år søge at få loven ændret på dette punkt.

Det allervigtigste spørgsmål for udvalget har sprokundervisningen været. Ingen i udvalget ønsker at medvirke til, at det grønlandske sprog ikke får rimelige muligheder for fortsat at bestå. Den allerbedste garanti for dette sprogs beståen er, at der er grønlandssprogede lærere nok til at varetage undervisningen deri. Det er der desværre ikke. Måske hænger det sammen med lønnings- og avancementsforholdene deroppe, og vi har da også med tilfredshed bemærket ministerens overvejelser om muligheden af en noget bedre lønmæssig placering for visse lærergrupper deroppe. Så længe vi ikke har grønlandssprogede lærere nok — og det vil sikkert vare adskillige år endnu, før dette behov er dækket — må man naturligvis hilse med glæde, at så mange dansk-sprogede lærere tager derop; blot synes vi vist alle sammen, at der bør gøres en særlig indsats for, at de udsendte lærere virkelig har de fornødne forkundskaber, også sprogligt set, til at kunne varetage undervisningen deroppe.

Vi har med tilfredshed noteret os ministerens bemærkninger om en effektivisering af den kursusvirksomhed, der allerede finder sted blandt disse lærere, og som for sprokundervisningens vedkommende sikkert vil fordre nye metoder, en ny metodik. Derfor er spørgsmålet om, hvorvidt undervisningen de første to skoleår skal foregå på dansk eller på grønlandsk, ikke bare et spørgsmål om, hvad man anser for mest hensigtsmæssigt, men rent faktisk et spørgsmål om, hvorvidt man har det tilstrækkelige

antal grønlandssprogede lærere, og nødvendigheden må vi jo alle bøje os for.

Det sidste spørgsmål, jeg vil knytte et par bemærkninger til, er spørgsmålet om forældrenes medindflydelse på den skole, deres barn går i. Jeg vil i særlig grad takke ministeren, fordi han gik med til at forstærke forældrenes indflydelse. Måske kunne dette være sket ved ikke at gøre præsten til født medlem, men ligesom hernede lade ham blive valgt eller ikke valgt, alt efter hvad han kunne få stemmer til. Jeg synes, det er rigtigt, at forældrene har indflydelse på børnenes skolegang, ikke alene fordi det er rimeligt, at forældrenes ønsker og synspunkter tilgodeses, men også fordi det er uhyre vigtigt, at forældrene forstår og godkender den udvikling, uddannelsen af den grønlandske ungdom er inde i og i endnu højere grad i den nærmeste fremtid vil komme ind i.

Med disse bemærkninger kan jeg på min gruppes vegne anbefale, at lovforslaget vedtages med de ændringer, der er foreslået af ministeren og tiltrådt af udvalget.

Holger Hansen: Må jeg på mit partis vegne anbefale ændringsforslagene og lovforslagets videre behandling i det høje ting. Jeg skal ikke gennemgå alle disse ændringsforslag, men i de bemærkninger, jeg skal gøre, holde mig til de hovedspørgsmål, hvorom debatten har stået, og hvorom forhandlingerne i særlig grad har drejet sig.

Det har været magtpåliggende for venstre at arbejde for en øget forældrekontakt til den grønlandske skole, men også for en styrket forældreindflydelse på denne grønlandske skole. Dette sidste kan jo være svært, al den stund den grønlandske skole er en statsskole og det naturligvis i vidt omfang er rimeligt, at den, der betaler, også har indflydelsen og afgørelserne i sine hænder. Jeg har gentagne gange ved behandlingen af dette lovforslag fremhævet det ønskelige i, at den grønlandske skole ligesom her skulle være en kommunal skole. Vi har i venstre været klar over, at dette ikke var inden for rækkevidde i denne omgang; men alligevel vil jeg gerne fremdrage dette problem én gang mere. Vi er da klar over, at meget i den grønlandske administration, ja, i det grønlandske samfunds opbygning, skal ændres og vil blive ændret, før den